

Nr 317.

Av herrar **Gärde** och **Pauli**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till vattendomstolarna.

Uti en till riksdagen avlämnad proposition, nr 148, har Kungl. Maj:t framlagt förslaget angående anslag till vattendomstolarna.

I propositionen behandlas vissa organisatoriska spörsmål angående vattendomstolarna på grundval av ett av tillkallad sakkunnig avgivet förslag. I anledning av en under utredningsarbetet uppkommen fråga om kansliorten för Västerbygdens vattendomstol har den sakkunnige ifrågasatt, huruvida icke domstolens kansli borde överflyttas från den nuvarande förläggningssorten, Vänersborg, till Göteborg. Departementschefen har uttalat, att enligt hans uppfattning starka skäl talade för att kansliet borde förflyttas till Göteborg, men av anfört skäl icke ansett sig nu böra upptaga denna fråga till omprövning.

Frågan om den lämpligaste förläggningssorten för Västerbygdens vattendomstol har vid flera tillfällen varit föremål för riksdagens behandling. I detta hänseende må allenast erinras om behandlingen vid 1938 års riksdag. I likhet med Kungl. Maj:t uttalade sig då första kammaren för domstolens förflyttning till Göteborg. Angående de skäl, som kunna anföras för och emot en sådan förflyttning, må här allenast hänvisas till kammarens protokoll (nr 26 s. 50 o. f.).

På grund av kamrarnas skiljaktiga beslut förföll då frågan, och när den vid följande riksdag återupptogs ledde det ej heller då till någon förändring av förläggningssorten.

Såsom framgår av propositionen har vattenrättsdomaren i Västerbygdens vattendomstol nu ånyo framhållit de svåra olägenheter, som den nuvarande förläggningen medför. Hans framställning har vitsordats av vattenöverdomstolen, och även västra avdelningen av Sveriges advokatsamfund har starkt framhållit de skäl, som ur den rättssökande allmänhetens synpunkt talade för en förflyttning till Göteborg.

Departementschefen anför som skäl för att han icke nu upptagit frågan, att avtal träffats mellan kronan och Vänersborgs stad om förvärv av tomtområde avsett för byggnad, vari vattendomstolen och lantmäterikontoret i Vänersborg skulle inrymmas. Vänersborgs stad har därvid utan vederlag upplåtit tomten, under förutsättning, att domstolens kansli kvarbliver i Vänersborg under minst 25 år. Detta förhållande synes emellertid icke böra tillmätas avgörande betydelse. De rättsvårdande intressena äro i före-

varande fall av den styrka, att de icke böra åsidosättas av ekonomiska hänsyn av detta slag.

Under åberopande av vad nu anförts och tidigare förekommit i denna fråga få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att erforderliga åtgärder måtte vidtagas för en förflyttning till Göteborg av kansliet för Västerbygdens vattendomstol.

Stockholm den 20 mars 1945.

N. Gärde.

Ivan Pauli.
